

Susan Gillhög

Tycker du som jag, tycker jag som du
Serigrafi 383×333 mm

Susan Gillhög är född 1950 i Stockholm, och bosatt där. Studier vid ABF:s målarskola, Stockholm 1967, Grundskolan för konstnärlig utbildning, Stockholm 1967–69, Konstfackskolan, Stockholm 1970–76, UNAM universitet, Mexico City (scenografi, regi och produktion) 1982–85 (UNAM=National Autonomous University of Mexico), Kungliga Konsthögskolan (projektelev) 2009–10 och 2011–12.

Separata utställningar i bl.a. Galleri Händer, Stockholm 1978, 1981 och 1983, Galleri Doktor Glas, Stockholm 1985, Galleri Kavaletten, Uppsala 1986 och 1989, Galleri Äppet, Helsingborg 1990, Galleri Konstförmedlarna, Stockholm 1988, 1991 och 1994, Galleri Bergklinten, Orrefors 1994, Galleri Kavaletten, Stockholm 1996, 2000, 2003 och 2006, Kramfors konsthall 1997, Ekebyhovs slott, Ekerö 1997 och 2007, Galleri Focus, Oxelösund 2002, Galleri Kim Antensen, Göteborg 2002, Galleri Gula Byggnaden, Gustavsberg 2004, Rådhusgalleriet, Nykarleby, Finland 2005, Burträskbygdens konstförening, Burträsk 2007, Galleri Aniara, Sollentuna 2007, Galleri Galejan, Storfors 2007, Konstfrämjandet och Folkets hus, Värmland 2007, Galleri Sander, Linköping och Norrköping, 2007, Konstfrämjandet, Västerås 2008, Konstnärshuset, Stockholm 2009, Galleri Ekvall & Törnblom, Stockholm 2011, Österåkers Konsthall 2012.

Samlingsutställningar i bl.a. Galleri Doktor Glas, Stockholm, fyra vandringsutställningar: *Kläder i konsten*, *Alla tiders Pommac*, *Mål för ögat* och *Navigare necesse est*, Konstnärshuset, Stockholm 1998, *Aspekter på färg*, KF, Stockholm 1999, *Unga tecknare* på Nationalmuseum.

Medverkade i Grafiska sällskapets årsportfölj 2012.

Olika utsmykningsuppdrag i bl.a. Stockholms sjukhem, Hudinge sjukhus, Astrid Lindgrens Barnsjukhus, Uppsala Akademiska sjukhus, samt i S:t Eriks sjukhus.

Representerad i bl.a. Nationalmuseum, Stockholm; Moderna museet, Stockholm; The British Museum, London; H.M. Konungens grafiksamling i Stockholms slott, olika landsting och genom Statens Konstråd.

Stipendier: bl.a. Ester Lindahlstipendiet 1990–1991, Konstakademins stipendium 1987, 1990, 2004 och 2006.

1978 volontär för UBV (Latinamerikagrupperna) i Colombia. Arbetade där med teatergruppen *La Mama* i 3½ år, som scenograf, skådespelare m.m., parallellt med eget måleri, med kortare resor till

Sverige för utställningar. 1982 resa till Mexiko för studier i scenografi, produktion och regi. Examensarbete var *The Zoo story* av Edward Albee (regi, ljussättning och scenografi).

Parallellt med studierna även arbete som skådespelare på teater, teve och film, bl.a. i den mexikanska filmen om Frida Kahlo 1986 (regi Paul Leduc). Efter 3½ år i Mexiko återfärd till Colombia för ytterligare ett års vistelse där.

I 2014 års portfölj från Föreningen för Grafisk Konst ingår *Tycker du som jag, tycker jag som du*, serigrafi 383 x 333 mm. Tryckt av Ingvar Landberg, Stockholm, på Waterford 640 gr akvarellkartong. Upplaga 250 ex.



Tyckandets bild

I skrivandets stund sitter jag i Roslagen och hör granskogens stilla sus. En idyll kan man tycka, men jag sitter framför min dator och med denna moderna tingests hjälp kan jag förflytta mig i tid, rum och tanke. Jag googlar mig fram till konstnären Susan Gillhögs hemsida, och med hjälp av de bilder som presenteras där träder en helt annorlunda värld fram, så exotisk och färgsprakande när jag



Foto: Anna Hultcrantz

i mitt sinne utgår från den visserligen solbelysta men ändå mörka och majestätiska Roslagsgranen. Många av Susan Gillhögs bilder – oavsett teknik – är mycket rumsliga, kontrastrika och skenbart stilla. Rummen presenteras som ett slags stramt stilleben med ett klart och mycket tilltalande färgspel. Karakteristiskt tycks också vara att många av konstverken har ovanliga och fantasieggande namn som *Skönt att det finns någonstans att sova* eller *Smack sade apelsinen*.

När jag första gången fick se Susan Gillhögs serigrafi som ingår i årets grafikportfölj utbrast jag spontant att detta konstverk vill jag skriva om för den tilltalade mig med sin rumsskildring, intensiva färgsättning och kompositionens påtagligt strama karaktär. Jag blev både berörd och betagen. Serigrafins titel gjorde ingalunda saken sämre, *Tycker du som jag, tycker jag som du*.

Vad är de vi faktiskt ser vid beskådandet av denna bild? Ett stycke solgul vägg och ett utsnitt av ett terrakottafärgat golv. Detta är hela rumsligheten, inga hörn, inga fönster som ger ett ökat djup i bilden, inga fladdrande gardiner som kan förmedla en rörelse. Allt är enkelt och närmast lufttomt. På den solgula väggen ser vi ett mörkt streck från vänster in mot bildens mitt. Det är en antydning till den enklaste av hyllor. På hyllan ser vi en skål med frukt och en blomkruka med en växt med höga spetsiga gröna blad. Ovanpå en mörk matta står två nästan, men inte helt, identiska stoppade fåtöljer klädda i ett enfärgat gult tyg och några kuddar. Några nästan dolda streck antyder en skugga och en verklighet som vi som bildbeträktare inte helt kan greppa. Det är allt!

Vi kan stanna här i vår bildreflektion och enbart njuta av bildens nästan bedövande gulhet och det skickligt skildrade rumsstillebenet och det är nog. Ändå går min tanke vidare. Varför ger mig den enkla hyllan känslan av att den är en livets sviktande trampolin. Vågar jag hoppet ut i det okända som i bilden symboliseras av den gula väggens helt osmyckade yta i bildens högra del? Varför står det två nästan identiska fåtöljer under hyllan och varför har bara den vänstra fåtöljen en stor kudde? Varför anar jag ett existensiellt samtal när det inte finns några personer i bilden som kan föra detta samtal? Är de två engagerade personerna som jag anar, men inte ser, överens och delar viktiga åsikter kring livets olika problem eller har de vitt skilda värderingar som skapar förutsättningar för en livlig diskussion? Är manne jag själv en av de två debattörerna och vem är då min samtalspartner? Jag vill se det som om min samtalspartner har stor betydelse för mig i mitt liv, och att det är viktigt för mig att jag får ta del av denna persons livserfarenheter och medmänsklighet. Det är givetvis också omvänt så att jag hoppas och tror att mina tankar och erfarenheter känns viktiga för min samtalspartner. Det behöver inte vara så att vi tänker och agerar identiskt lika, men min samtalspartners åsikter och tankar berör och influerar mig. Här återkommer hyllan som trampolin i min tanke. För att ta del av min samtalande väns tankevärld så behöver jag kanske ändra inrutade vanor och åsikter som jag har, jag måste våga en förändring även om jag intuitivt inte vet vad detta kommer att innebära. Trots min höjdskräck måste jag våga hoppa från den höga trampolinen. Det finns en så stark trygghet och tillit i detta samtal som jag enbart anar men definitivt inte ser. Det är bara någon som står mig mycket nära och som jag delar en livshistoria med som jag kan föra detta livets samtal med. Kanske är det jag som får luta mig mot den stora kudden som jag nämner som livets trygghet. Förtrolighetens stillhet präglar bilden. *Tycker du som jag, tycker jag som du?*

Göran Alm
Fil.dr